

Druhý den ráno se Clotilda probudila v šest hodin. Ležela v posteli a byla **naštvaná** na Pascala, oba teď trucovali. První, co ucítla, byl vnitřní neklid, takový zvláštní zármutek, potřebovala se okamžitě usmířit, aby se zbavila toho balvanu v srdci, který se tam znovu objevil. Rychle vyskočila z postele a pootevřela okenice u obou oken. Slunce už stálo vysoko nad obzorem a jeho paprsky, jako dvě zlaté nitě, protkávaly místnost. Ospalý pokoj byl nasáklý vůní mládí a jasné světlo do něj vnášelo malé střípky příjemné ranní nálady. Dívka se posadila na okraj matrace a zasněně si užívala tento okamžik. Měla na sobě jen úzkou košili, která ji ještě více zeštíhlovala a v níž vynikaly její štíhlé a ladné nohy, pevné držení těla, mírně zaoblená ňadra, silnější krk a silné a ohebné paže. Její šíje a rozkošná ramena v sobě nesla nevinnost, jako bílé hedvábí, slušné se sladkou nekonečností.

Posun smyslu na začátku P1 a na konci P18, 19

Jako celek velmi dobré, i rytmus a použití stylistické, syntaktické a lexikální mřížky. Návrhy z poznámek jsou v pořádku.

Komentář mohl být obsáhlejší, např. k tématu liter. popisu - jakou fci může mít ve vyprávění popis svěžího rána a dívky ve spojení s výchozím motivem hádky....., co asi bude následovat, jaká očekávání se v čtenáři vyvolávají

Hodnocení B (konec trošku ujel mimo)